

No vaig anar a l'Alameda Palace, però m'han contat que part del jurat, sobretot Anna Maria Moix, va preferir la proposta místico-social de [Jaume Santandreu](#) (Manacor, 1938) a l'existencialisme simbolista de [Ramon Guillem](#) (Catarroja, 1959). Com la [nit](#) i el [dia](#). Però el [polifacètic](#) capellà d'ERC no va ser finalment l'escollit. Els membres del jurat del premi [Octubre](#) de poesia "Vicent Andrés Estelles" (Vicenç Altaió, David Castillo, Marc Granell, Anna Maria Moix i Tònia Passola) esquivaren el salt al buit i guardonaren el llibre "*més tranquil, més serè i més transparent*" del bibliotecari catarrogí, titulat *Celebració de la mirada*. Recorde ara uns bons versos del llorejat: "*Hi ha una part de mi que no és meua / com hi ha un vers trencat que no em pertany, / un ritme que no acobla, una síl·laba / que sempre és misteri.*" ("*Terra d'aigua*", Edicions 62, Barcelona 1993).